

(وَ مِنْ خُطْبَةٍ لَهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ:) وَ لَقَدْ أَحْسَنْتُ جِوَارِكُمْ، وَ أَحَطْتُ بِجُهْدِي مِنْ
وَرَائِكُمْ، وَ أَعْتَقْتُكُمْ مِنْ رَبِّ الدُّلِّ، وَ حَلَقَ الضَّمِيمِ، شُكْرًا مِنِّي لِلْبِرِّ الْقَلِيلِ، وَ
إِطْرَاقًا عَمَّا أَدْرَكَهُ الْبَصَرُ، وَ شَهِدَهُ الْبَدَنُ مِنَ الْمُنْكَرِ الْكَثِيرِ.

خوشرفتاری خود با مردم

وصف کشورداری خویش

با شما به نیکویی زندگی کردم، و به قدر توان از هر سو نگرهبانی شما دادم، و از
بندهای بردگی و ذلت شما را نجات دادم، و از حلقه‌های ستم رهایی بخشیدم، تا
سپاسگزاری فراوان من برابر نیکی اندک شما باشد، و چشم‌پوشی از زشتیهای
بسیار شما که به چشم دیدم و با بدن لمس نمودم.